

விழிப்போடு ஆயத்தமாயிருத்தல்

சகோ. பிரன்ஹாம்
அவர்களின்
மேற்கோள்கள்

(படங்களுடன்)

உம் வருகைக்கு முன்பு நான்
நித்திரையடைந்தால், அந்நாளில்
நான் நிச்சயம்
உயிரோடெழுவேன்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

79. எனவே, கவனியுங்கள்.
நான் உங்களை ஒன்று கேட்க
விரும்புகிறேன். உன்னை

பூமியிலிருந்து வெளியே கொண்டு
வரும்படிக்கு பரிசுத்த ஆவியானவர்
அடைகாத்து, நீயும் பூமியிலிருந்து
வெளியே வந்து, இப்பொழுது

இங்கே ஒரு புத்திசாலியான நபராய்
இருக்கிறாய்; எனவே எந்த ஒரு
தெரிந்தெடுக்கும் வாய்ப்பும் உனக்கு
இல்லாதிருக்கும்போது, இன்றைக்கு

நீ என்னவாக இருக்கிறாயோ
அவ்விதமாக பரிசுத்த ஆவியானவர்
உன்னை உண்டாக்கி

இருப்பாரானால், முதன்முதலில்

பூமியிலிருந்து உன்னை கொண்டு

வந்த அவர், உன்னுடைய சரீரம்

கிழக்கு தொடங்கி மேற்கு வரை
சிதறடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கடைசி
நாட்களில் உன்னை உயிரோடு
எழுப்புவது எவ்வளவு நிச்சயம்.

நினைவில் கொள்ளுங்கள்,
முதன்முதலில் பரிசுத்த
ஆவியானவர் அடைகாக்க
துவங்கியபோது, உங்களுடைய
சரீரங்கள் இங்கே இருந்தன. அது
இங்கே இல்லையென்றால், வேறு
எங்கிருந்து அது வந்திருக்கும்?
உன்னுடைய கால்சியம், பொட்டாஷ்,
பிரபஞ்ச வெளிச்சம், இங்கே
பூமியின் மேலாக இருக்கும்
உன்னுடைய ஜீவன்...
இவையெல்லாவற்றையும் கொண்டு
தேவன் உன்னை ஒன்று சேர்த்தார்.

அதை வேறுயாராலும் செய்ய
முடியாது. பொட்டாஷ், கால்சியம்,
இவைபெல்லாவற்றையும் ஒன்று
சேர்த்து உங்களால் மனிதனை
உண்டாக்க முடியாது. அவன்
இன்றைக்கு
என்னவாயிருக்கிறானோ
அவ்விதமாய் அவனை
உண்டாக்குவதற்கு தேவ
ஆவியினுடைய ஜீவன் அதற்கு
அவசியமாயிருக்கிறது.

செய்தி: ஏன் சில ஜனங்களால்
வெற்றியை காத்துக் கொள்ள
முடியவில்லை?, 24-3-1957

உம் வருகைக்கு முன்பு நான்
நித்திரையடைந்தால், அந்நாளில்
நான் நிச்சயம் உயிரோடெழுவேன்.

செய்தி: ஆறாம் முத்திரை, மார்ச்
23, 1963 மாலை

.....

என்னை அங்கு கவனியுங்கள்,
நாம் அங்கு அடையும்போது,
எனக்கும் நம் அனைவருக்கும்
அது மகத்தான தருணமாயிருக்கும்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: பேகோவா - யீரே
(முதலாம் பாகம்), ஜூலை 5, 1962

12. இதை ஞாபகம் கொள்ளுங்கள். அவர் வருவதற்கு முன்பு நாம் மரித்துப் போனால், மற்றவர்கள் மறுருபப்படுவதற்கு முன்பு நாம் உயிரோடெழுந்து அவருடைய பிரசன்னத்தில் இருப்போம். “கர்த்தருடைய எக்காளம் தொனிக்கும். அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள். பின்பு உயிரோடிருக்கும் நாமும் ஒரு இமைப்பொழுதில் மறுருபமாகி, அவர்களோடு கூட ஆகாயத்தில்

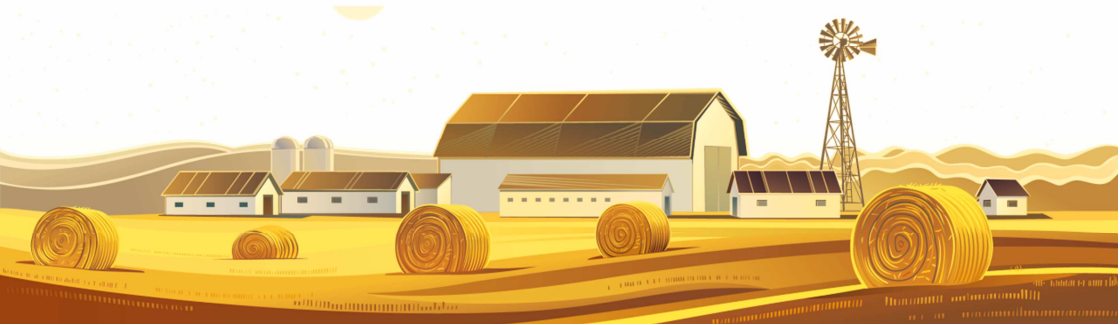
எடுக்கப்பட்டு கர்த்தரை சந்திப்போம்.”
உயிர்த்தெழுதலின் வரிசைக்
கிரமத்தைப் பாருங்கள். நமக்கு
அருமையானவர்களை நாம் காண
ஆவல் கொண்டுள்ளோம் என்பதை
தேவன் அறிவார். அவரை சந்திக்க
நாம் முதலில் அங்கு
செல்வோமானால், தாய் அல்லது
தந்தை அல்லது மற்றவர்கள்
அங்குள்ளனரா என்று நாம் சுற்று
முற்றும் தேடிப் பார்ப்போம், எனவே
பரிசுத்த ஆவியின் ஞானத்தைப்
பாருங்கள். நாம் முதலில்
ஒருவரையொருவர் சந்திக்கிறோம்.
அதன் பிறகு நாம் அங்கு சென்று
“ஆச்சரியமான கிருபை” என்று
பாடுகிறோம் – அங்கு

ஆராதனைக்கான
வரும்போது.

நேரம்
நான்

பைத்தியக்காரத்தனமாக இப்பொழுது
நடந்து கொள்கிறேன் என்று
நினைக்கிறீர்களா? என்னை அங்கு
கவனியுங்கள், நாம் அங்கு
அடையும்போது, எனக்கும் நம்
அனைவருக்கும் அது மகத்தான
தருணமாயிருக்கும்.

.....

அந்த எடுத்துக்
கொள்ளப்படுதலின் நேரத்திற்காக
நாம் ஆவலுடன் எதிர்
நோக்கியிருக்கிறோம்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

**செய்தி: ஆகாயத்தில்
எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல்,
டிசம்பர் 4, 1965**

178. அப்பொழுது நான்,
“ஆண்டவரே, ஒரு நாள்
வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம்
உண்டாகும். அப்பொழுது
கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள்
உயிரோடெழுந்திருப்பார்கள். இது
நிகழக்காத்துக் கொண்டிருந்த
முன்பிருந்த சபை காலங்களின்
பரிசுத்தவான்கள் உயிரோடெழுந்து
தங்கள் கல்லறைகளை விட்டு
வெளியே வருவார்கள். அப்பொழுது
உயிரோடிருக்கும் நாமும்

அவர்களுடன் அணிவகுத்து
ஆகாயத்துக்குள் செல்வோம். இந்த
அழிவுள்ள சாரீரங்கள் அவருடைய
மகிமையின் சாரீரத்திற்கு ஒப்பாக
மறுருபப்படும்” என்று எண்ணிக்
கொண்டேன். எடுத்துக்

கொள்ளப்படுதலானது நம்
முன்னிருக்கும் இந்நாட்களில்
பரலோகத்தை நோக்கிப் புறப்படும்
அக்காட்சி எத்தகைய

பவனியாயிருக்கும் என்பதை
சிந்தனை செய்து பாருங்கள்.

ஒவ்வொருவரும் இயேசு

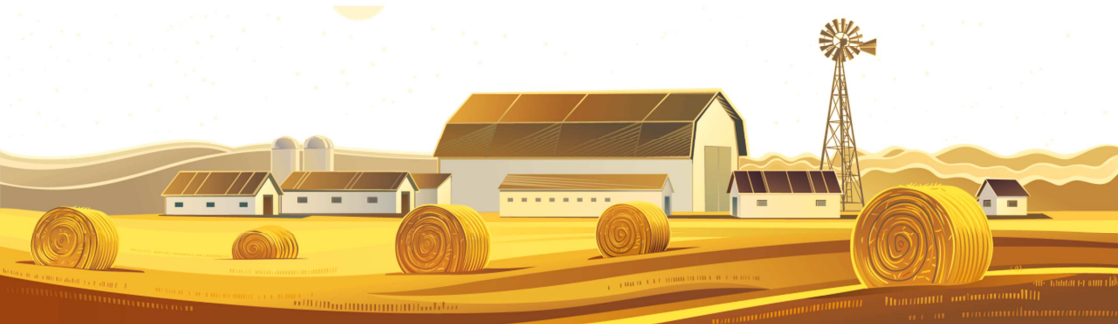
கிறிஸ்துவின் இரத்தம் தங்கள்
மார்புகளில் பூசப்பட்டதையும்,

அவர்கள் காலத்து செய்திக்காக

உண்மையாக வாழ்ந்ததையும்

பெருமையாக மற்றவர்களுக்குக்
காண்பித்து அணிவகுத்து
செல்வார்கள். சகோதரரே,
வரப்போகும் அந்த எடுத்துக்
கொள்ளப்படுதலின் நேரத்திற்காக
நாம் ஆவலுடன் எதிர்
நோக்கியிருக்கிறோம்..

.....

ஐபித்து விட்டு (Prayed up), போக ஔயத்தமாதாங்கள்

சகோ. பிரன்ஹாம் பேசிய செய்தியிலிருந்து

செய்தி: தேவனால் அருளப்பட்ட பாதை,

டிசம்பர் 1, 1953

151. ஐயர்லாந்தைக் கடந்து வந்து கொண்டிருந்த ஒரு சிறு ஐரிஸ் தாயாரை அது எனக்கு நினைவுபடுத்துகிறது. அவர்கள் தம்முடைய மகளைச் சந்திக்கும்படியாக, நியூயார்க்-கிற்குப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். வழியில், அவர்கள் எங்கள் கப்பலைக் காப்பாற்றுங்கள் (SOS - Save Our Ship) என்ற ஒரு இக்கட்டு செய்தியை அனுப்பினார்கள், அந்தக் கப்பல் ஏறக்குறைய மூழ்கிக் கொண்டிருந்தது. அவர்களோ... அதில், அடித்தளத்தில் ஏதோவொருவிதமான ஆரவார இசைக்கூத்து இசையை இசைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள், அவர்கள் எல்லாரும் நடனமாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். கப்பல் கேப்டன், இன்னுஞ் சரியாகச் சொன்னால், கப்பல் தலைவன் கீழே இறங்கி வந்து, “எல்லாரும், ஒரு நிமிடம். உங்களுடைய இசையை மாற்றுங்கள். நம்மால் முப்பது நிமிடங்கள் தாக்குப்பிடிக்க முடியுமானால், நாம் அங்கு இருப்போம். நம்மால் தாக்குப்பிடிக்க

முடியவில்லை என்றால், நாம் கடலின் அடியில் (போகப்) போகிறோம்” என்றான்.

152. எல்லாருமே, அவர்கள் உம்மண்டை, என் தேவனே, என்பதை இசைக்கத் தொடங்கினார்கள், எல்லாருமே தரையில் விழுந்து, ஜெபிக்கத் தொடங்கினார்கள். சிறிய வயதான ஐரிஸ் தாயாரோ, இந்தவிதமாக சுற்றிலும் இணைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு வஸ்திரத்தையும், அவர்களுடைய நீளமான சட்டை கைகளையும் உடையவர்களாக, அவர்கள், “மகிமை! அல்லேலூயா! அல்லேலூயா!” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

153. ஏன், அந்த கப்பந்தலைவனோ, “அம்மையீர், உங்களுக்கு என்னவாயிற்று?” என்று கேட்டான்.

154. “நான் சந்தோஷமாயிருக்கிறேன்” என்று கூறினார்கள்.

155. “நீங்கள் என்னைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு விட்டீர்கள். இப்பொழுதிலிருந்து முப்பது நிமிடங்களில், நாம் ஒருவேளை கடலின் அடியில் இருக்கலாம் என்று நான் சொன்னது உங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்றான்.

156. “நீங்கள் சொன்னது எனக்குப் புரிந்தது” என்றார்கள்.

157. “நீங்கள் ஏன் ஜெபிக்கக் கூடாது?” என்றான்.

158. “நான் ஜெபித்துவிட்டேன் (prayed up), நான் ஜெபிக்க வேண்டியதில்லை” என்று கூறினார்கள். சரி. “நான் ஜெபித்துவிட்டேன். ஓ, மகிமை! கார்த்தருக்குத் துதி உண்டாவதாக!” என்றார்கள்.

159. “சீமாட்டியே, உங்களால் அதை எப்படி செய்ய முடிகிறது, நீங்கள் ஜெபித்து விட்டீர்களானால், நீங்கள் எதைக் குறித்து சத்தமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டான்.

160. “நல்லது, இப்பொழுதிலிருந்து முப்பது நிமிடங்களில், நாம் தாக்குப்பிடிப்போமானால், நாம் நியூயார்க்கில் இருப்போம் என்று நீர் கூறினீர்” என்றார்கள்.

161. “அது சரியே.”

162. “நாம் தாக்குப்பிடிக்காவிட்டால், நாம் கடலின் அடியில் இருப்போம்.”

163. “அது சரியே.”

164. அவர்கள், “மகிமை! எனக்கு நியூயார்க்கில் ஒரு மகள் இருக்கிறாள், நான் (அவளைக்) காணத்தான் போகிறேன். நான்... நாம் தாக்குப்பிடிக்காமல் போனால், மகிமையில் எனக்கு ஒரு (மகள்) இருக்கிறாள், எனவே முப்பது நிமிடங்களில் (ஏதாவது) ஒரு மகளை நான் காணப் போகிறேன். அல்லேலூயா! கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம்!” என்றாள்.

165. அந்தவிதமாகத்தான் நீங்கள் ஜீவிக்க விரும்புகிறீர்கள். அல்லேலூயா! சரி. ஜெபித்து விட்டு (Prayed up), போக ஆயத்தமாகுங்கள். ஆமென். தேவனால் அருளப்பட்ட பாதையில் நடந்து, எந்த நிமிடத்திற்கும் ஆயத்தமாக இருங்கள். ஆமென். நீங்கள் அவருடைய பிரசன்னத்தில் வரும்படிக்கு அவர் உங்களை எந்த நிமிடத்தில் அழைப்பார் என்று உங்களுக்குத் தெரியாது.

(குறிப்பு: இந்தச் செய்தியின் இறுதி
திருத்தம் இன்னும் முடியவில்லை.

இது புத்தகமாக அச்சிடும் போது,
இறுதி திருத்தம் செய்து வெளிவரும்.)

அவர் வாக்குரைத்தப்படி அந்த க்ஷணத்தில்
அவர் இங்கே இருப்பார். இந்நாட்களில்
ஒன்றில் நாம் பறந்து சென்றுவிடுவோம்.
ஆயத்தமாயிருங்கள். கலியாண வஸ்திரம்
தரித்தவர்களாயிருங்கள்.

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4-ம் அதிகாரம் #1

நாம் சந்தோஷப்பட்டுக் களிகூர்ந்து
அவருக்குத் துதி செலுத்தக் கடவோம்.
ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய கலியாணம்
வந்தது, அவருடைய மனைவி தன்னை
ஆயத்தம் பண்ணினாள் என்று சொல்லக்
கேட்டேன்.

வெளி.19:7

62. ஓ, நடுநிசி வரையிலும் அதின்
பேரில் என்னால் பிரசங்கிக்க முடியும்,
ஆயினும் அதில் பாதிக்கட விவரித்திருக்க
முடியாது. “அவருடைய மனைவி தன்னை
ஆயத்தம் பண்ணினாள்.” என்ற வசனத்தைப்
பாருங்கள்.

63. சார்லி, நெல்லி மற்றும் உள்ள
யாவரோடும் மற்றும் ராட்னியோடும்
அன்றொரு நாளிலே, நாம் பேசிக் கொண்டு
வந்தோமே, பார்த்தீர்களா? எலிசா அந்த

சால்வையை எலியாவின் மேல் போட்டான்
அல்லது எலியா சால்வையை எலிசாவின்
போட்டான். எலியா மீண்டும் தன் கையை
நீட்டி அவன் மேல் போட்ட சால்வையை
திரும்ப எடுத்து, தன்மேல் போட்டுக் கொண்டு,
யோர்தானைக் கடந்து, மலையின் மேல் ஏறி,
அக்கினி இரதத்தில் ஏறிச்சென்று, சால்வையை
கீழே போட்டு விடுகிற வரையிலும், தன்மேல்
போட்டுக்கொண்டு நடந்து திரிந்தான்.

64. ஒரு கிறிஸ்தவன் முதலாவதாக
இரட்சிக்கப்படுகிற பொழுது, அவனது
விசுவாசமானது கிறிஸ்துவினிடமாகத்
திரும்புகிறது. அப்பொழுது அவன் தனக்குத்
தானே ஒன்றைச் செய்ய
வேண்டியவனாயிருக்கிறான்.
இரட்சிக்கப்பட்டபிறகு அவன் எல்லா அசுத்த
பழக்கங்களிலிருந்தும் தன்னை சுத்திகரித்துக்
கொள்ள வேண்டியவனாயிருக்கிறான். 'பாரமான
யாவற்றையும் தள்ளி விட்டு' அவள் தன்னைத்
தானே ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளுகிறாள்.
மணவாட்டி தன்னை
ஆயத்தப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறாள்.

65. நாம் தொடர்ந்து போகிறதற்கு முன்பாக, ஒரு சிறு கதை எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது, அதை சொல்லியாக வேண்டும். இங்கே மேற்கிலே, அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, இந்த மகத்தான ஆர்மர் அண்ட் ஸ்விஃப்ட் பேக்கிங் கம்பெனி (Armour & Swift Packing Company) என்ற நிறுவனம் இருந்தது. அவர்கள் எவ்வாறு தொழில் செய்தனர் என்றால், அவர்கள் அங்கே வந்து, கால்நடைகளையும், அவற்றிற்கான மேய்ச்சல் நிலங்களையும் வாங்குவார்கள். அவைகள் பெரும் மதிப்புள்ளவைகள். அங்கிருக்கும் எல்லா சிறு மேய்ச்சல் நிலங்களையும் வாங்கிவிடுவார்கள். அதினால் அவர்களிடம் பல மில்லியன் ஏக்கர் மேய்ச்சல் இருக்கின்றன. அதில் அவர்கள் உயர்ந்த இன ஹியர்ஃபோர்ட் ரக பசுக்களை பிரிவுகளில் மேய்த்தார்கள். அவர்களுக்கென்று சொந்தமான இரயில் பாதைகள் உண்டாயிருந்தபடியினால், அதில் கால்நடைகளை ஒரு மேய்ச்சல் நிலத்திலிருந்து

இன்னொரு மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு கொண்டு செல்லப்படும்.

66. இந்த ஆர்மர் அண்ட் ஸ்விஃப்ட் கம்பெனிக்கு ஒரு பெரிய மேய்ச்சல் நிலம் இருந்தது. அவர்களுக்கு அங்கே கண்காணிப்பாளர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்த மேய்ச்சல் நிலத்தின் மேல் பொறுப்பாக இருந்தார். அவருக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து குமாரத்திகள் இருந்தனர். ஒரு நாள் அந்த கம்பெனி முதலாளிகளில் ஒருவருடைய மகன் அந்த மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு விஜயம் மேற்கொள்ளவிருக்கிறான் என்பதை அறிந்து கொண்டார்கள். அவன் திருமணமாகாத ஒரு இளைஞனாவான். அவன் வந்தவுடன் அவன் மையல் கொள்ளும்படி மயக்கிட வேண்டுமென அவர்கள் உறுதியாக இருந்தனர். எனவே அவர்கள் யாவரும் அவன் வருகைக்காக எல்லாவிதமான ஆயத்தங்களையும் செய்தார்கள்.

67. அவன் அங்கே வந்து சேருகையில், அவர்கள் அவனை போய் சந்திக்க இருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் சிறிய குஞ்சம்

தொங்க விடப்பட்டுள்ள ஆடைகளையணிந்து
கொண்டு, தலைக்குப் பின் தொங்கிக்
கொண்டிருக்கும் தொப்பியை அணிந்து
கொண்டிருந்தனர். ஆடையணிந்து கொண்டு
இருந்தனர். அவர்கள் சரியான
மேற்கத்தியர்களுக்கேற்றவிதமாக இருந்தனர்.
அவர்களில் ஒரு பெண்தான் அந்தப்
பையனை அடைய வேண்டும் என்று
இருந்தனர்.

68. அப்பெண்களுக்கு உறவினளான
ஒரு பெண் அங்கேயிருந்தாள், அவளது தாய்,
தந்தை இருவருமே மரித்துவிட்டிருந்தனர்.
அவள் அவர்களுக்கு உறவினளாக
இருந்தாள். அவள் அங்கிருந்த யாவருக்கும்
ஒரு அடிமையைப் போல் இருந்தாள். அவள்
தான் அங்கே பாத்திரம் கழுவுதல் உட்பட
அனைத்து மட்டமான வேலைகளையெல்லாம்
செய்ய வேண்டியவளாய் இருந்தாள்.
அவளுக்கு ஆடைகள் இல்லாததால், பிறர்
உபயோகித்துவிட்டுக் கொடுப்பவைகளையே
அவள் அணிந்து வந்தாள்.

69. ஆகவே, அவ்விளைஞன் வந்து சேரும் நேரம் சமீபித்தபோது, அப்பெண்கள் யாவரும் தங்களுடைய சாரட் வண்டிகளில் ஏறிக்கொண்டு, ஸ்டேஷனுக்கு அவனை வரவேற்கச் சென்றார்கள். அவர்கள் துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் முழங்க, குதிரைகள் கனைப்புடன் கூடிய வரவேற்பு நல்கினார்கள். பிறகு அவனை மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். அங்கே அவர்கள் அந்த இரவில் பெரிய நடனம், விருந்து போன்ற கொண்டாட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தார்கள். அவர்கள் வைக்கோல் போர் உள்ள இடங்களுக்குச் சென்று, கால்நடைப் பட்டிக்குச் சென்று, பாடல்கள் பாடி, நடனமாடி இரவு முழுவதும் களி கொண்டாடினார்கள். அவ்விளைஞன் இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் தங்கியிருந்தான்.

70. இந்த எளிய உறவினனோ

71. இக்காரியத்தை ஒரு விஷயத்துடன் ஒப்பிடப் போகிறேன். மிகவும் பிரமாதமாக உடையுடுத்திக்கொண்டும், கூர்மையான கோபுர கம்புகளையுடைய ஆலயங்களையுடைய நமது

உறவினர்களாகிய சபைகள் உள்ளனவே, அவைகள், பெந்தெகொஸ்தே அனுபவம் உள்ளவர்களுக்கு, மோசமான பெயர்கள் என்னவெல்லாம் உண்டோ அதையெல்லாம் அவர்களுக்கு சூட்டுகிறார்கள். அது மிகவும் தவறான காரியமாகும். அவர்களும் கூட தவறான காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் அதெல்லாம் வெளியே தெரிய வராது, பாருங்கள். அவர்கள் மேட்டுக்குடியினராக இருப்பதால், அவர்களுடைய காரியங்கள் வெளியே வராது. ஆனால் எப்பொழுதாவது ஒரு பெந்தெகொஸ்தே ஊழியக்காரர் ஒரு பிழை செய்து விட்டால், சகோதரனே, நான் உங்களுக்குச் சொல்லுவேன், அச்செய்தியை தேசம் பூராவிலும் செய்தித்தாளில் போட்டு தெரியப்படுத்தி விடுவார்கள். ஆம், ஐயா. ஒரு பெந்தெகொஸ்தே சகோதரன் ஒரு குழந்தைக்காக ஜெபித்து, அக்குழந்தை இறந்து விட்டால், நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு செய்தித்தாளும், 'தெய்வீக சுகமளித்தல் ஒரு

மதவெறிக்கொள்கைதான்'
தூற்றுவார்கள்.

என்று

72. நல்லது, அப்படியென்றால், ஏன் டாக்டர்களால் காப்பாற்ற முடியாத கேஸ்களை ஒவ்வொன்றாக செய்தித்தாளில் போடுவதில்லை? இவர்களுக்கு ஒரு நியாயம், அவர்களுக்கு வேறொரு நியாயமா? பாருங்கள்? எனவே, அவர்கள் டாக்டர்களால் பிழைக்க வைக்கமுடியாத கேஸ்களையெல்லாம் செய்தித்தாளில் வெளியிடுவார்களென்றால், அப்படி மரித்தவர்களின் விபரங்களை வெளியிட பத்திரிக்கைகளின் பத்திகளில் இடம் போதாது. நான் கல்லறைக்குச் சென்று, “தெய்வீக சுகமளித்தலின் கீழாக மரித்தவர்கள் யாவரும் எழுப்புங்கள்” என்றும் பின்பு, “வைத்திய சிகிச்சையின் கீழாக மரித்தவர்களெல்லாம் எழும்புங்கள்” என்றும் கூறுவேனென்றால், முந்தினது ஒன்று என்றால், பிந்தினது பத்து இலட்சம் என்ற விகிதத்தில் தான் இருக்கும். எனவே அவர்கள் ஒருவரைக் குறைகூறினால், மற்றவர்களுடைய குறையை விமர்சிக்கட்டும். அது தான் சரி.

ஆனால் அவர்கள் ஒரு ஆண்டில் பல இலட்சக்கணக்கில் மக்களை மருந்துகளாலும், அறுவை சிகிச்சைகளாலும் கொன்று விடுகிறார்கள், ஆனால் நீங்கள் அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தையும் கேள்விப்படுகிறதில்லை பாருங்கள்?

73. எனவே இச்சிறிய பெண், எல்லாவித கடினமான வேலையும் அவளுக்கு இருந்தது. எனவே, ஒரு நாள் இரவில், இரவு உணவு முடிந்தபிறகு, அவர்கள் நடனமாடிய பிறகு, அப்பெண்கள் ஒவ்வொருவராக தங்களை அழகுபடுத்திக் காண்பித்த பிறகு... அவ்வெளிய பெண் பழைய கந்தலான ஆடையை அணிந்து கொண்டு, உணவுக் கூடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு, இரவு உணவு வேளைக்குப் பிறகு, உணவு பரிமாறப்பட்ட பாத்திரங்களையெல்லாம் அவள் கழுவிவிட்டு, பாத்திரங்களைக் கழுவிய தண்ணீரை கொல்லைப் புறத்தில் கொண்டுபோய் கொட்ட விரைந்து சென்றாள். அவள் அவ்வேலையை முடித்துவிட்டு, கால்நடைப்பட்டியின் பக்கமாக திரும்பிய பொழுது, இங்கே அந்த இளைஞன்

பட்டியின் வேலியில் சாய்ந்து கொண்டு நின்றான். அவன் அவளை நோக்கி, “ஹலோ” என்று அழைத்தான்.

74. அவள் மிகவும் நாணமடைந்தாள், ஏனெனில் இவ்விளைஞன் அம்மேய்ச்சல் நிலங்களின் முதலாளியின் மகன் ஆவான். அவன் தன் கையிலிருந்த பாத்திரங்களை கீழே தவறவிட்டுவிட்டான். அவன் தான் அணிந்திருக்கிற கந்தலான ஆடையை கவனித்துவிடக் கூடாதே என்று எண்ணி, தன் வெறுங்காலுடன், பின்பக்கமாக நகர்ந்தாள்.

75. அவன் அவளை நோக்கி நடந்து சென்று, “என்னைக் கண்டு பயப்படவேண்டாம்” என்றான். “நான் ஒரு காரியம் கூற விரும்புகிறேன். நான் இங்கே ஒரு நோக்கத்தோடு தான் வந்தேன். நான் ஒரு மனைவியை கண்டுபிடிக்கவே வந்தேன். எவ்விடங்களிலும் நான் தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் நகரத்தில் வாழும் எந்தப் பெண்ணையும் மணந்து கொள்ள விரும்பவில்லை. என் சிந்தையில் இருக்கிறபடி ஒரு உண்மையான மனைவியை அடையவே நான் விரும்புகிறேன்.

சிலர் மூலமாக நீ ஒரு உறவினன் என்பதை அறிந்து கொண்டேன்” என்றான்.

“அது உண்மைதான், ஐயா” என்றாள் அவள்.

76. “நான் உன்னை கேட்க விரும்புகிறேன். நீ என்னை விவாகம் செய்து கொள்வாயா?” என்று கேட்டான். அவளுக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. அவள் மிகவும் இக்கட்டான நிலைமையில் ஆகிவிட்டாள். அம்மனிதனுக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்றே அவளுக்குத் தெரியவில்லை.

77. அவள் எவ்வாறு உணர்ந்திருப்பாள் என்பதை என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது. நீங்கள் அவ்வாறு செய்ய வில்லையா? ஒரு காலத்தில் பாவியாயிருந்த நான், ஒன்றுக்கும் இலாயக்கில்லாதவனாக இருந்தபொழுது, ஒரு குடிகாரனின் மகனாக இருக்கையில், இயேசு கிறிஸ்து, “நீ எனக்கு வேண்டும்” என்றார். என்னைப் போலுள்ள ஒருவனிடம் அவர் எவ்வாறு வர இயலும்? “உனக்கு பரலோகத்தில் ஒரு வீட்டைத்

தருவேன்” என்று எனக்கு எவ்வாறு கூறமுடியும்? “நான் உன்னை இரட்சிப்பேன்” என்று என்னைப்பார்த்து அவர் எவ்வாறு கூற முடியும்?

என்னைப் போன்ற நிர்பாக்கியமுள்ளவனுக்கு அது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? ஆனால் அவர் அதைச் செய்தார்.

78. அவள், “ஐயா, நான் பாத்திரமானவள் அல்ல. உம்மைப் போன்ற ஒரு மனிதனுக்கு நான் மனைவியாக ஆவதற்கு என்னால் இயலாது. ஏனெனில் நீர் மேன்மையான காரியங்களுக்கு பழக்கப் பட்டவர். நான் ஏழை, எனக்கு அவைகளைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது” என்று அவரிடம் கூறினாள். அவனோ, “ஆனால் நீ என்னுடைய தெரிந்தெடுத்தலாக இருக்கிறாய்” என்று கூறினான்.

79. அதே காரியத்தை இயேசு உங்களுக்கும் கூறியது அருமையாக இருக்கவில்லையா? நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக

இருப்பதற்கு உங்களுக்கு தகுதியில்லை
என்பதை நீங்களே அறிந்திருக்கிறீர்கள்.
அதற்காக நீங்கள் செய்யத்தக்கது
ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அவர்.... அவரே
உங்களை தெரிந்தெடுத்தார். அது அவருடைய
தயவாக இருக்கிறது. அவருடைய இரக்கம்தான்
உங்களைத் தெரிந்தெடுத்தது. நீங்கள் அவரை
தெரிந்தெடுக்கவில்லை என்பதை நீங்கள்
அறிவீர்கள். அவர் உங்களைத்
தெரிந்தெடுத்தார். அது உண்மை.

80. “நான் ஏற்றவளல்ல” என்றாள்
அவள்,

81. “நீ உன்னுடைய ஆடைகளைப்
பார்க்க வேண்டாம். உன்னுடைய ஆடைகளை
நான் பார்க்கவில்லை. நீ என்னவாய்
இருக்கிறாய் என்பதைத்தான் நான்
பார்க்கிறேன்” என்றான் அவன். “நீ என்னை
மணந்து கொள்வாயா?” என்று கேட்டான்.
இறுதியாக அவர்கள் இருவருக்கிடையில்
விவாகத்தைப் பற்றிய ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது.
“இந்த நாளிலிருந்து ஒரு வருட காலத்தில்
நான் திரும்பி வருவேன். நீ

ஆயத்தமாயிருப்பாயாக. கலியாண வஸ்திரத்தோடு ஆயத்தப்பட்டு இரு, நான் இதே இடத்திற்கு திரும்பி வந்து உன்னை இங்கேயே வந்து மணந்து கொள்ளுவேன். நான் உன்னை சிக்காகோ பட்டணத்திற்கு புறநகர் பகுதியில் கொண்டு செல்வேன். அங்கு நீ வசிப்பதற்கென உனக்கு ஒரு அரண்மனை உண்டாயிருக்கும். இந்த எல்லா பாத்திரம் கழுவுதலும். அப்பொழுது முடிந்து போகும்” என்று கூறினான்.

82. இப்பெண்ணின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரிகள் அதைப் பற்றி கேள்விப்பட்ட பொழுது, “எளிய அறியாமையுள்ள முட்டாளே! அம்மனிதன் அந்த அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை என்பதை அறியவாயாக” என்றார்கள்.

83. அதேவிதமாகவே அவர்களும் இன்றைக்கு கூறவில்லையா? “ஒரு கூட்டம் உருளும் பரிசுத்தர். தங்கள் பெயரைக்கூட எழுதத் தெரியாத ஒரு கூட்டம் மக்கள். எவ்வாறு சபையாக இருக்க முடியும்? எவ்வாறு அவ்விதமானதொரு குழுவினர் அவ்வாறு

இருக்கமுடியும்?” என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் நான் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு என்று நிச்சயிக்கப்பட்டு, நம் பாவங்களை போக்கத் தக்கதாக நம் இருதயத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவின் நிச்சயதார்த்த முத்தத்தை பெற்று விட்டபடியினால், அதெல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஏதோ ஒன்று, அவர் நமக்காகத் திரும்பி வருகிறார் என்பதை நமக்குக்கூறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு நாளில் அவர் திரும்பி வருவார்.

84. ஆண்டு முழுவதும் அப்பெண் உழைத்தாள் அடிமையாக. தினக்கூலியாக அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட எழுபத்தைந்து செண்ட் நாணயத்தை அவள் சேமித்துக்கொண்டே வந்தாள். அவள் கலியாண உடுப்பை வாங்கியுடுத்திக் கொண்டு ஆயத்தமாக இருப்பதற்காக பணத்தை சேமித்தாள். அவள் தன்னை ஆயத்தம் செய்து கொள்வதிலேயே சிந்தனையாயிருந்தாள். அவள் தன்னை ஆயத்தம் செய்து கொண்டாள். அவள் தன் ஆடைகளை சேர்த்தாள், தன் கலியாண

வஸ்திரத்தை. அதைப் பார்த்து அவளுடைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரிகள் ஏளனம் செய்தார்கள், பரிகசித்தார்கள்.

85. இறுதியாக, அந்தக் குறிப்பிட்ட நாள் வந்தது. ஓ, அவள் தனது கலியாண ஆடையை உடுத்திக்கொண்டு தன்னை ஆயத்தம் செய்துகொண்டாள். அவள் ஆயத்தமாக இருக்கும்படி தன்னை சுத்தம் பண்ணிக்கொண்டாள். அவளுடைய ஒன்று விட்ட சகோதரிகள் வந்து அவளைச் சுற்றி நின்று கொண்டு, கேலியாக தலைவணங்கி, “மதியீனமுள்ள சிறுமியே, அம்மனிதன் அந்த அர்த்தத்தில் கூறிவில்லை. உன்னைப்போல் ஒரு பெண்ணை அவன் திருமணம் செய்து கொள்ளவே மாட்டான்” என்று கூறினார்கள். ஆயினும், அவள் தன்னை ஆயத்தம் செய்து கொள்ளத்தான் செய்தாள்.

86. எனவே, மாலைப்பொழுது கழியும் நேரம் வந்தது, அவர்கள் அவளை பரிகசித்து, ஏளனம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அவளோ, வாசலண்டையில் நின்று காத்துக் கொண்டேயிருந்தாள். எனவே அவள்....

அவர்கள், “அவன் எந்த வேளையில் இங்கே வந்து சேருவதாகக் கூறினான்?” என்று கேட்டார்கள்.

87. “அவர் சொல்லவில்லை” என்றாள். ஆனால் அவர் என்னை மணந்து கொண்ட இரவில் அல்லது என்னோடு விவாக நிச்சயதார்த்தம் செய்து கொண்டு அதற்காக மோதிரத்தை அவ்விரலில் அளித்தபோது, ‘இப்பொழுதிலிருந்து ஒரு வருடத்தில் வருவேன்’ என்று கூறினார். எனவே, இன்னும் ஒரு மணி நேரம்தான் இருக்கிறது” என்று கூறினாள். ஆமென். அவள் காத்துக் கொண்டிருந்தாள். “எனக்கு இன்னும் ஒரு மணி நேரம் இருக்கிறது. இன்னும் முப்பது நிமிடங்கள் உள்ளன, இன்னும் பத்து நிமிடங்கள் உள்ளன” என்றாள். அவர்களோ சிரித்து, அவளை பரிகசித்தனர், அவளை எல்லாவிதமான பெயர் சொல்லி அழைத்தார்கள்.

88. ஆனால் இறுதியாக, சரியாக அந்த முக்கியமான வேளை வந்தது, அவர்கள் இரத்தத்தின் சக்கரங்கள் கிளப்பிவிடுகிற புழுதி

யையும், இரதத்தின் சத்தத்தையும், குதிரைகள்
குளம்பொலியையும் கேட்டனர். அச்சிறிய
மணவாட்டி தன்னை ஆயத்தம் பண்ணிக்
கொண்டு, வாசலிலிருந்து குதித்து,
ரோஜாக்காளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
அப்பின்னல் தட்டி வழியாக ஓடி, தான்
நேசித்தவனும், தனக்கு கணவனாக
ஆகப்போகிறவனும், தன்னை கொண்டு
சென்று மணந்து கொள்தவற்காக இரதத்தில்
அழைத்துச் செல்லப்போகிறவனுடைய
கரங்களில் பறந்தோடி அடைக்கலம் புகுந்து
கொண்டாளே, அக்காட்சியையோ பார்ப்பதற்கு
எவ்வளவு அருமையாக இருந்தது!

89. “உருளும் பரிசுத்தர்,
பெந்தெகொஸ்தேயினர்” என்றெல்லாம்
பரிகசிக்கிறார்களே... இந்நாட்களில் ஒன்றில்
நாம் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம், நமக்கு
இன்னும் சிறிது நேரம் உள்ளது. “அதெல்லாம்
ஒன்றும் பெரிய வித்தியாசம் இல்லை” என்று
கூறுகிறார்கள். கவலைப்படவேண்டாம். நமக்கு
இன்னும் சிறிது நேரம் உள்ளது. அவர்
வாக்குரைத்தப்படி அந்த கூடனத்தில் அவர்

இங்கே இருப்பார். இந்நாட்களில் ஒன்றில்
நாம் பறந்து சென்றுவிடுவோம்.
ஆயத்தமாயிருங்கள். கலியாண வஸ்திரம்
தரித்தவர்களாயிருங்கள். எல்லாக்
கொடுமையும் உங்கள் இருதயத்தைவிட்டு
அகற்றிவிடுங்கள்....

90. இவ்வேதவாக்கியம் எவ்வாறு
கூறுகிறது என்பதை கவனியுங்கள்.

நாம் சந்தோஷப்பட்டுக் களிகூர்ந்து
அவருக்குத் துதி செலுத்தக் கடவோம்.
ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய கலியாணம்
வந்தது, அவருடைய மனைவி தன்னை
ஆயத்தம் பண்ணினாள் என்று
சொல்லக்கேட்டேன். (புரிந்து கொண்டீர்களா?)

சுத்தமும் பிரகாசமுமான மெல்லிய
வஸ்திரம் தரித்துக் கொள்ளும்படி அவளுக்கு
அளிக்கப்பட்டது; அந்த மெல்லிய வஸ்திரம்
பரிசுத்தவான்களுடைய நீதிகளே. (தேவனுக்கு
ஸ்தோத்திரம்)

பின்னும், அவன் என்னை நோக்கி:
ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாண விருந்துக்கு

அழைக்கப்பட்டவர்கள் பாக்கியவான்கள்
என்றெழுது என்றான். மேலும் இவைகள்
தேவனுடைய சத்தியமான வசனங்கள் என்று
என்னுடனே சொன்னான்.

வெளி. 19:7-9

91. எனவே இந்நாட்களில் ஒன்றில்,
இனிமை நிறைந்த அந்த எதிர்வரும்
காலத்தில், ஆகாயத்தில் ஒரு சந்திப்பு
உண்டாகப் போகிறது. ஆம் ஆயத்தமாக
நிலைத்திருங்கள். உங்களை ஆயத்த
மாக்கிக்கொள்ளுங்கள் எல்லா கெட்ட
எண்ணங்களையும் உங்கள் இருதயத்தை
விட்டு அகற்றி சுத்தம் செய்து
கொள்ளுங்கள். அது எவ்வளவு இருளாய்
தோன்றினாலும், “நீங்கள் ஒரு தவறு செய்து
விட்டீர்கள்” என்று எத்தனை பேர்கள்
உங்களை நகைத்து, கேலி செய்து
கூறினாலும், அதையெல்லாம் பொருட்படுத்த
வேண்டாம், தேவனிடத்தில்
விசுவாசமாயிருங்கள். பரிசுத்தமாக ஜீவித்து,
தேவனுக்காக ஜீவித்து, சரியானவற்றை
தொடர்ந்து காத்துக் கொள்ளுங்கள்.

**தொடர்ந்து முன்னேறிச் செல்லுங்கள், அந்த
வேளை வந்து சேரும்.**

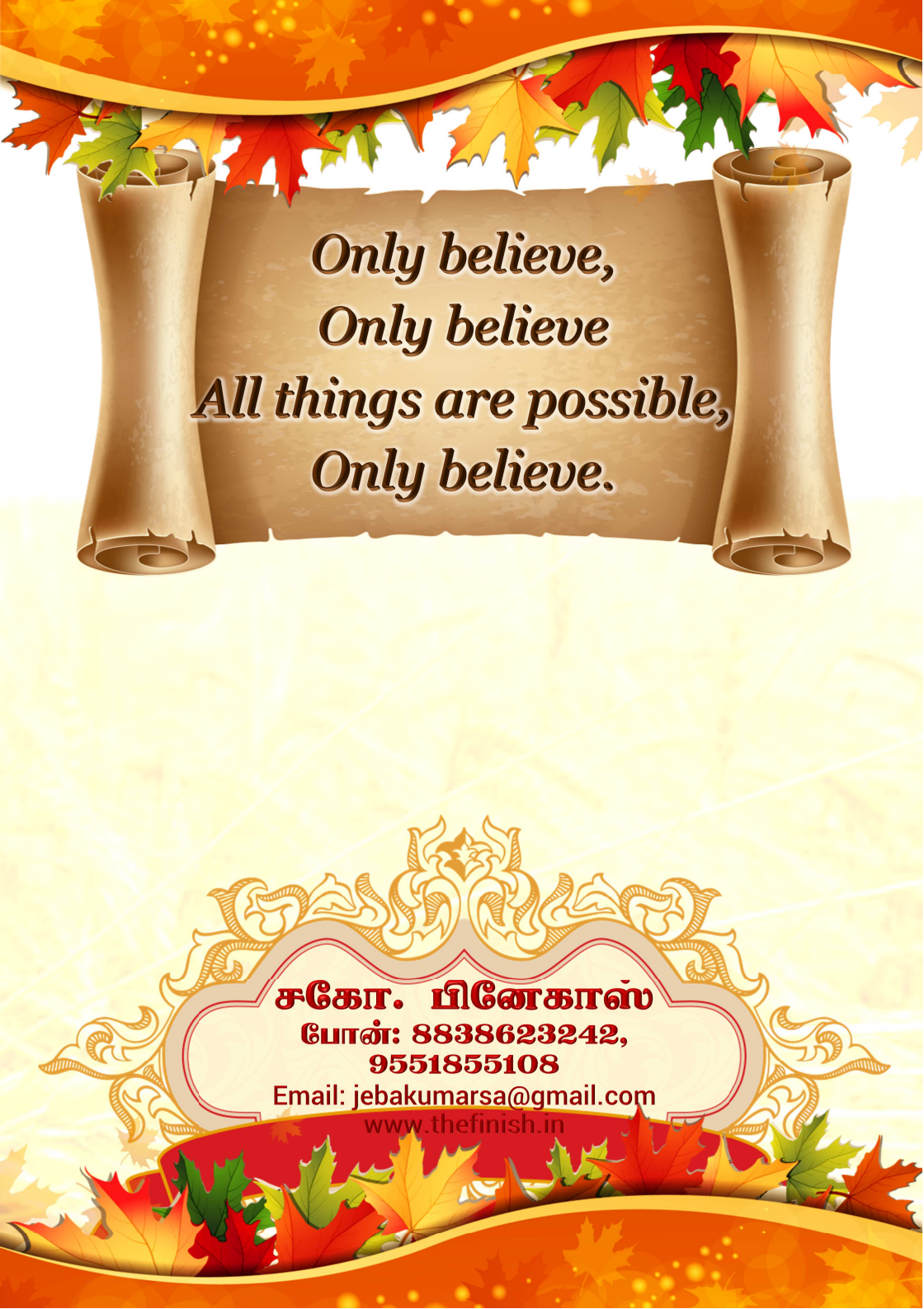
சகோ. பிரன்ஹரம்:

இன்னும் ஒரு நாள் அதைத்
தள்ளிப் போட வேண்டாம்.
எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலில்
போவதிலிருந்து உங்களை
தடை செய்கிற ஏதாவது
காரியம் உங்களுக்குத்
தேவனுக்குமிடையே
இருக்குமானால், நீங்கள்
இப்பொழுதே அதைச்
சரிசெய்வது நல்லது.

செய்தி: தீவிரமாய் வந்து அங்கே ஓடித் தப்பித்துக்கொள்

~~~~~

***Don't put it off one more
day. If there's anything
between you and God to
keep you from going in the
rapture, you better make it
right now.***

*Only believe,
Only believe
All things are possible,
Only believe.*

சகோ. பினேகாஸ்

**போன்: 8838623242,
9551855108**

**Email: jebakumarsa@gmail.com
www.thefinish.in**